

1. ข้อมูลพื้นฐานของครอบครัว

บิดา นาย อรรถนพ ยศโสภณ อายุ 33 ปี

การศึกษา วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
อาชีพ Freelance Programmer

มารดา นาง ทิตา ยศโสภณ อายุ 33 ปี

การศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
อาชีพ Internet Business

ที่อยู่ปัจจุบัน 265 หมู่ 5 ตำบล หีบปรัก อำเภอ เมือง จังหวัด กระบี่

เหตุผลและปรัชญาแนวคิดในการจัดการศึกษาของครอบครัว

ครอบครัวมีแนวคิดที่ สิ่งที่เป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ คือ ปัจจัยสี่ ซึ่งเป็นสิ่งเราไม่สามารถขาดได้ หากขาดไปแล้วจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตที่มากกว่าสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ แต่ในปัจจุบันนี้ มีคนที่สามารถ "สร้าง" สิ่งจำเป็นต่อชีวิตเหล่านี้ด้วยตนเองได้น้อยมาก เรามุ่งแต่พึ่งพาผู้อื่นในการทำสิ่งจำเป็นเหล่านี้แทน โดยคิดว่าอย่างไรก็มีผู้ที่ทำเฉพาะด้านแต่ละด้านอยู่แล้ว และเราเพียงหาปัจจัยอื่น เช่น เงิน มาแลกเปลี่ยน แต่มักลืมหาคิดกันไปว่า หากวันใดที่เราไม่สามารถหาสิ่งแลกเปลี่ยนได้ หรือหากสิ่งแลกเปลี่ยนนั้นลดค่าลงไปจนหมดความสำคัญ เช่น ในยามสงคราม วิกฤติภัยธรรมชาติที่ร้ายแรง ทรัพยากรขาดแคลน ฯลฯ เราจะขอใครแลกเปลี่ยนมาได้อย่างไรหากไม่ลงมือสร้างขึ้นมาเอง ถ้าไม่เคยเรียนรู้ที่จะทำงานถึงยามคับขัน ก็อาจไม่มีภูมิปัญญาจำเป็นใดๆ ติดตัวให้ดำรงชีวิตในยามนั้นได้

ในระบบการศึกษาปัจจุบันยังไม่มีการสอนให้ผู้เรียนปฏิบัติสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ด้วยตนเองมากนัก การศึกษาในห้องเรียนอาจให้ความรู้ได้เพียงบางด้าน แต่ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเห็นในทุกมิติที่ลึก และกว้างได้เท่ากับการเรียนรู้จากชีวิตจริง เราอาจเรียนวิชาเกษตร และรู้จักการปลูกต้นไม้ แต่ไม่ได้เรียนรู้ว่าในสภาพพื้นที่จริงแต่ละที่ มีความแตกต่างของปัจจัยในการเจริญเติบโตของต้นไม้ต่างกัน และต้องได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมกับต้นไม้แต่ละชนิดอย่างไร พื้นที่ที่เราอยู่ควรปลูกอะไรที่เหมาะสม เพื่อให้เรามีบริโภคได้ เราอาจเรียนวิศวกรรมศาสตร์ และรู้วิธีการคำนวณในการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างต่างๆ แต่ลงมือสร้างเองไม่เป็น ไม่ได้เรียนรู้ว่าภูมิประเทศ และภูมิอากาศของพื้นที่ที่เราอยู่ควรสร้างที่อยู่อาศัยแบบใด และไม่ได้เรียนรู้ในการนำสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เราอาจเรียนหัตถกรรม และรู้วิธีเย็บปักถักร้อย แต่ไม่ได้เรียนรู้ว่าจะนำวัสดุธรรมชาติมาใช้ทำเป็นเครื่องนุ่งห่มได้อย่างไร เราอาจเรียนแพทยศาสตร์ และรู้วิธีการรักษาโรคโดยยาแผนปัจจุบันซึ่งเป็นยาสังเคราะห์ หรือเครื่องมือแพทย์ แต่ไม่ได้เรียนรู้วิธีดูแลสุขภาพแบบองค์รวม ไม่สามารถดูแลสุขภาพของตนเองตั้งแต่ต้นเพื่อลดการเจ็บป่วย ไม่สามารถใช้อาหาร หรือสมุนไพรตามธรรมชาติมารักษาอาการเจ็บป่วยได้ เป็นต้น

นอกจากนี้แล้ว วิธีการศึกษาโดยถูกจำกัดอยู่ในห้องเรียน ถูกจำกัดเวลาเรียน ถูกจำกัดบทเรียน ถูกจำกัดความหมายด้วยการตอบเพียงหนึ่งเดียว ไม่อาจทำให้ผู้เรียนได้ศึกษา และเข้าใจเรื่องนั้นๆ ได้อย่างถ่องแท้ วิธีการศึกษาโดยมีรูปแบบที่ตายตัวเหมือนกันสำหรับผู้เรียนทุกคน ก็ไม่อาจดึงศักยภาพของผู้เรียนที่มีวิธีการเรียนรู้ และความสามารถในการรับรู้ที่แตกต่างกันได้

การเรียนรู้ที่แท้จริง ควรเกิดจากความต้องการภายในของผู้เรียนเอง มีไม่เกิดจากการถูกบังคับโดยครูหรือผู้สอน ที่กำหนดบทเรียน แบบเรียน รวมไปถึงวิธีการในการเรียนรู้ไว้ตายตัว เด็กที่เรียนเพราะถูกบังคับหรือจำยอมเรียนไปตามที่ถูกกำหนด จะไม่อาจเรียนรู้ได้ดีเท่าเด็กที่เรียนรู้ด้วยแรงขับภายในของตนเอง

การจัดการศึกษาโดยครอบครัวที่มีผู้เรียนจำนวนน้อย จึงตอบสนองต่อเด็กในรายบุคคลได้ดี ทั้งความใกล้ชิดที่ทำให้รู้สึกใกล้ชิด และเข้าใจพื้นฐานความสนใจ สไตล์ในการเรียนรู้ รวมถึงทักษะในการรับรู้ของเด็กกว่า ด้วยวิธีการใดที่จะทำให้เด็กเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้ปกครองหรือผู้สอนสามารถอำนวยความสะดวกเพื่อให้เด็กได้ศึกษาในสิ่งที่สนใจได้เต็มที่ และตรงจุด โดยที่ไม่จำเป็นต้อง "สอน" ตรงๆ แต่เด็กจะเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ด้วยตัวของเด็กเอง

ความคาดหวังที่มีต่อผู้เรียน

ครอบครัวมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ รอบตัวที่ได้พบเจอ สัมผัส และปฏิบัติ นำพาให้เกิดความรู้แบบองค์รวมที่มองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวเนื่องถึงกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ นั้นได้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในหลากหลายมิติ และจะปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่รักการศึกษาด้วยตนเอง มีความสนใจใฝ่รู้ รู้จักคิดหากระบวนการที่จะได้มาซึ่งคำตอบ หาทางเข้าถึงข้อมูล ค้นคว้า และวิเคราะห์ได้ด้วยตนเอง

สิ่งสำคัญที่ต้องการปลูกฝัง คือ การสามารถดำรงชีวิตด้วยตนเองได้ โดยพึ่งพาปัจจัยภายนอกให้น้อยที่สุด นั่นคือสามารถสร้างปัจจัยสี่ได้ด้วยตนเอง และสามารถถ่ายทอดความรู้ที่มีไปยังผู้อื่นได้ เพื่อให้เกิดสังคมแห่งการพึ่งพาตนเอง เกิดการแลกเปลี่ยนแบ่งปันทั้งความรู้ และทรัพยากร

อีกประการหนึ่ง ครอบครัวมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาธรรมะด้วยความเข้าใจในหลักธรรม เรียนรู้คำสอนของพระพุทธเจ้า และปฏิบัติธรรม เพื่อที่จะได้รู้หลักเหตุผลที่แท้จริงของธรรมชาติ และดำเนินชีวิตให้ถูกต้องกับหลักของธรรมชาติ เพราะธรรมะไม่ห่างจากการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงควรเรียนรู้ธรรมะผ่านการใช้ชีวิตในแต่ละวันด้วยสติ และปัญญา

ความพร้อมของครอบครัว

ความพร้อมด้านปัจจัยที่จำเป็น

ผู้ให้การศึกษาหลักแก่ผู้เรียน คือ บิดาและมารดา โดยบิดาเป็นผู้มีความสามารถในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และการช่างต่างๆ มารดาเป็นผู้มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น และงานคหกรรมต่างๆ และมีความสนใจในการศึกษาด้านจิตวิทยาการเลี้ยงดู และการศึกษาเด็ก โดยศึกษาจากหนังสือ และบทความต่างๆ แล้วนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับตัวเด็ก และสภาพครอบครัว

นอกจากนี้ ครอบครัวยังมีการศึกษาร่วมกันในด้านอื่นๆ อีก เช่น การทำบ้านดิน (ปัจจุบันได้ก่อสร้างบ้านดินกันมาแล้ว 2 หลัง) เกษตรผสมผสาน พลังงานทางเลือก การแพทย์ทางเลือก ปรัชญาและศาสนา ฯลฯ รวมถึงการร่วมกันทำสาธารณประโยชน์ เช่น การเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ผ่านสื่อทางอินเทอร์เน็ต จัดอบรมเผยแพร่ความรู้การทำบ้านดิน การจัดรวบรวมทุน และเข้าช่วยเหลือผู้ประสบภัยในยามเกิดวิกฤตภัยต่างๆ เป็นต้น

การศึกษาในเรื่องเฉพาะด้านต่างๆ ที่ทางครอบครัวอาจยังไม่มีความสามารถมากเพียงพอ ก็จะทำการศึกษาร่วมกัน โดยบางครั้งใช้การค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และหนังสือ หรือเดินทางไปพบปะกับผู้เชี่ยวชาญเพื่อศึกษาอบรม และสอบถามเพิ่มเติม

เนื่องจากครอบครัวทำงานอิสระอยู่ที่บ้านจึงทำให้มีเวลากับลูกเต็มที่ และสามารถพาไปเรียนรู้นอกสถานที่ได้เป็นประจำ ทั้งยังมีความพร้อมในด้านสภาพแวดล้อม และสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านดินซึ่งดีต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัย และทุกคนในบ้านมีส่วนร่วมช่วยกันสร้างขึ้นมา สวรรค์ธรรมชาติที่ไม่ใช้สารพิษและสารเคมีใดๆ จึงปลอดภัยที่จะให้เด็กๆ ได้ร่วมเพาะปลูกดูแล ทั้งยังเป็นสื่อธรรมชาติที่ให้เกิดเกี่ยวมาใช้ประโยชน์ และใช้เล่นได้มากมาย รวมถึงสื่อที่สำคัญอย่างเช่นหนังสือ ก็ได้จัดชั้นหนังสือไว้ให้เด็กหยิบได้สะดวกตามต้องการ

ความสอดคล้องกับวัฒนธรรม รูปแบบการดำรงชีวิต อาชีพของครอบครัว

การพึ่งพาตนเองเป็นสิ่งสำคัญในปัจจุบัน ที่จะให้ตนเองมีความเข้มแข็ง แม้จะอยู่ในสภาพสังคมเช่นไร ก็จะสามารถอยู่รอดได้ และยังสามารถเป็นกำลังช่วยเหลือผู้อื่นได้อีกด้วย

ด้วยการดำเนินชีวิตของครอบครัวในปัจจุบัน ที่เน้นการพึ่งพาตนเองในด้านปัจจัยสี่ การใส่ใจต่อธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมถึงการศึกษาธรรมะ และการปฏิบัติตนเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม ถือเป็นแนวทางชีวิตที่ลูกได้เห็นและซึมซับมาตลอด โดยที่ไม่ต้องใช้การบอกกล่าวสั่งสอนกันมากเกินไป แต่เด็กสามารถสัมผัสได้จริง และได้รับประสบการณ์ตรงอันจะเป็นพื้นฐานการดำเนินชีวิตต่อไป

การสนับสนุนจากครอบครัวและคนรอบข้าง ทั้งปู่-ย่า ตา-ยาย และญาติพี่น้อง รวมถึงเพื่อนๆ และเครือข่าย เช่น ครอบครัวบ้านเรียนอื่นๆ เครือข่ายพึ่งพาตนเอง เกษตรกรรมธรรมชาติ บ้านดิน พลังงานทางเลือก ฯลฯ ล้วนมีส่วนให้ครอบครัวมีความมั่นใจในการจัดการศึกษาโดยครอบครัวเองมากยิ่งขึ้น เพราะมีผู้คอยให้การสนับสนุน ให้การศึกษาทั้งครอบครัวในหลากหลายด้าน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่กว้างขวางขึ้น และก่อเกิดเป็นสังคมแห่งการพึ่งพาซึ่งกันและกัน

2. ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน

ด.ญ. นาทาง ยศโสภณ เกิดวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2550

ด.ญ. นาทาง เป็นเด็กที่มีพัฒนาการสมวัย สุขภาพแข็งแรง ไม่ค่อยเจ็บป่วย ชอบเล่นอิสระ หรือทำกิจกรรมกลางแจ้งมากกว่าอยู่ในพื้นที่จำกัด ปกติเมื่ออยู่บ้าน จะออกไปเล่นนอกตัวบ้านเกือบตลอดทั้งวัน สามารถเล่นคนเดียวได้นานหากอยู่กลางแจ้ง โดยจะวิ่งเล่น เล่นดิน ทรายน้ เล่นกับสัตว์เลี้ยงบ้าง เก็บอะไรในสวนมาเล่นบ้าง ฯลฯ แต่ถ้าอยู่ในตัวบ้าน จะต้องการให้มีคนเล่นด้วยมากกว่า

ชอบพูดคุยกับสัตว์เลี้ยง หรือของเล่น โดยสมมติพูดเองคนเดียวเป็นเรื่องราว หรือเล่าเรื่องให้ผู้อื่น หรือสัตว์เลี้ยงฟัง และบางครั้งก็ร้องเพลงให้ฟัง เพลงที่ร้องส่วนมากจะเป็นเพลงที่แต่งขึ้นเอง ภาษาไทยบ้าง ภาษาอังกฤษบ้าง หรือภาษาส่วนตัวบ้าง

หากไม่ได้ออกไปเล่นกลางแจ้ง มักจะอ่านหนังสือ เล่นตัวต่อ และปั่นดินต่างๆ เป็นส่วนมาก ของเล่นอื่นๆ ไม่ค่อยสนใจนัก และชอบทำกิจกรรมด้วยของที่หาได้ทั่วไปรอบบ้าน เช่น เศษวัสดุ กิ่งไม้ ใบไม้ หิน กระดาษ ฯลฯ นำมาทำงานศิลปะหรือประดิษฐ์ของเล่นเล็กๆ น้อยๆ กันเอง

ระหว่างวันเมื่อพักจากการเล่นก็จะหยิบหนังสือมาให้อ่านให้ฟัง และบางครั้งก็นั่งอ่านเองบ้าง แม้จะอ่านไม่ออก แต่ก็เปิดดูเงิบๆ ไปเรื่อยๆ แต่ครั้งที่อ่านหนังสือมักจะอ่านติดต่อกันหลายเล่ม ก่อนนอนก็จะเลือกหนังสือมาให้อ่านให้ฟังเช่นกัน โดยหนังสือที่อ่านจะมีทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาญี่ปุ่น

มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ชอบคิด เลือกลง และตัดสินใจที่จะทำอะไรเอง ด้วยวิธีการ และรูปแบบของตนเอง มักทำตัวเป็นผู้นำเวลาเล่นกับเด็กๆ ด้วยกัน เสนอกิจกรรม และเชิญชวนให้เพื่อนๆ เล่นด้วย ยังมีนิสัยของเด็กเล็กที่หวงของที่ถูกต้อง ถ้าเพื่อนอยากเล่นของชิ้นที่ยังหวงต้องใช้วิธีค่อยๆ ค่อยๆ และขอดีๆ หรือชวนว่าจะนำของนั้นไปเล่นอะไรกันดี ก็จะยอมให้บ้าง แต่ถ้าไม่ใช่ของที่ชอบมากๆ หรือไม่เห่อแล้ว จะให้เพื่อนๆ เล่นได้เลย

เป็นเด็กที่มีความอดทนค่อนข้างสูงในด้านร่างกาย เช่น เมื่อบาดเจ็บ จะไม่ร้องไห้ นอกจากเจ็บหนักมากจริงๆ และจะหยุดร้องเองได้เร็ว แต่หากเป็นเรื่องที่จิตใจจะร้องง่ายกว่า ร้องมากกว่า แต่ก็หยุด และปรับอารมณ์ได้เร็วพอสมควร ไม่ค่อยจมอยู่กับเรื่องนั้นๆ นานนัก จะเปลี่ยนเรื่องไปทำอย่างอื่น และอารมณ์ดีขึ้นได้เหมือนเมื่อสักครู่นี้ไม่ได้เป็นอะไร

ทางด้านสังคม มีความสามารถในการเข้าหาผู้อื่น เช่น เมื่อไปเจอเพื่อนใหม่ จะทำความคุ้นเคยได้เร็ว กล้าพูดกล้าคุยด้วยทั้งกับเด็กและผู้ใหญ่ หรือเมื่อไปเล่นในที่สาธารณะ จะพยายามหาเพื่อนใหม่เล่นด้วย บางครั้งก็ชักชวนผู้อื่นให้มาเล่นด้วย หรือเข้าไปรวมเล่นกับผู้อื่นที่เล่นกันอยู่ก่อนเอง

มีความสนใจใฝ่รู้เวลาที่ผู้ใหญ่พูดคุยกัน ชอบฟัง คิดตาม และซักถามรายละเอียดเมื่อเป็นเรื่องที่ไม่รู้จัก หรือไม่เข้าใจ เวลาที่สงสัยอะไรจะถามทันที และมักขอให้ค้นหาข้อมูลเพื่อให้อ่านให้ฟังเพิ่มเติม หรือหาภาพประกอบมาให้ดู เพื่อให้อธิบายให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น และยังชอบพูดคุยให้ทุกๆ คนฟัง จะพยายามเล่า และอธิบายสิ่งที่ตัวเองพูดถึงอย่างละเอียด และจะไม่พอใจหากผู้ฟังไม่ตั้งใจฟัง หรือฟังแล้วหันไปสนใจอย่างอื่นโดยไม่ฟังให้จบ หรือไม่ตอบโต้ด้วย ต้องการที่จะมีคนพร้อมรับฟัง และพูดคุยด้วยตลอดเวลา

3. แนวทางการจัดการศึกษา

ระดับการศึกษาของแผน - ก่อนประถมศึกษา

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา/คุณลักษณะที่พึงประสงค์

การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา (ปฐมวัย) มุ่งให้เด็กเรียนรู้ผ่านชีวิตประจำวัน การเล่น และการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติด้วยความสุข ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวม และส่งเสริมพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาไปพร้อมๆ กัน โดยการจัดการศึกษาโดยครอบครัวนี้ จะไม่มีการกำหนดแบบเรียน หรือตารางตายตัว แต่กิจกรรมอาจปรับเปลี่ยนไปตามความสนใจ ความถนัด สิ่งแวดล้อม และพัฒนาการของผู้เรียน ผู้จัดการศึกษามีหน้าที่หลักในการอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ได้โดยสะดวก ทั้งด้านข้อมูล และทรัพยากร ส่งเสริมความถนัดของผู้เรียนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และช่วยปรับสิ่งที่ยังพร่องให้พัฒนาดีขึ้นได้อย่างเหมาะสม โดยมีครอบครัวฯ ดังนี้

- ด้านร่างกาย
 - รู้จักรักษาสุขภาพ และอนามัย
 - ระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นได้
 - เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว
 - ฝึกการใช้กล้ามเนื้อทั้งมัดเล็กและมัดใหญ่ ให้พัฒนาได้สมวัย และประสานสัมพันธ์กัน
 - พัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา
- ด้านอารมณ์
 - มีความสุข ร่าเริง แจ่มใส
 - รู้จักอารมณ์ และความรู้สึกของตนเอง สามารถแสดงออกได้เหมาะสมกับวัย และสถานการณ์
 - มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ภูมิใจในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง
 - มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้
- ด้านจิตใจ
 - มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติกิจวัตรได้ด้วยตนเอง
 - มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ทำ หรือได้รับมอบหมายจนสำเร็จ
 - มีความโอปอ้อมอารี รู้จักเห็นอกเห็นใจ แบ่งปัน และช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น
 - รู้จักประหยัด ถนอมรักษา และใช้สิ่งต่างๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
 - รักษาศรัทธา และสิ่งแวดลอม
 - พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
- ด้านสังคม
 - มีโอกาสนปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และสิ่งแวดลอมรอบตัว
 - สามารถริเริ่มสร้างสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น ปรับตัวเข้าหาผู้อื่นได้
 - สามารถเล่น หรือทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
 - รู้จักการเป็นทั้งผู้นำ และผู้ตาม
 - เรียนรู้การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ
 - ปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อยู่อาศัย
- ด้านสติปัญญา
 - เรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า
 - ฝึกกระบวนการคิดหาคำตอบ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง
 - ฝึกทักษะการฟัง และการพูด ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
 - เรียนรู้จำนวน การเพิ่ม-ลดของจำนวน ที่มากขึ้นจาก 10
 - มีความริเริ่มสร้างสรรค์กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

กรอบการจัดเนื้อหา/สาระ/ความรู้ (ตาราง 1)

กรอบการจัดกระบวนการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้ (ตาราง 1)

ตาราง 1

วิชา/ กลุ่มประสบการณ์	องค์ความรู้/ทักษะ/ คุณลักษณะที่พึงประสงค์	การจัดกระบวนการเรียนรู้/ กิจกรรมการเรียนรู้
ร่างกาย	รู้จักรักษาสุขภาพ และ อนามัย	เข้านอนตามเวลาเป็นกิจวัตร (20.00-21.00 น.)
		ให้ดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายด้วยตนเองในระดับที่เหมาะสม เช่น ล้างมือ อาบน้ำ แปรงฟัน (พู่กันแปรงซ้า) ซ้ำระล้าง และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย
		เล่นกลางแจ้ง และออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
		ทำความรู้จักกับอาหารที่มีประโยชน์ เรียนรู้ที่มา และลงมือปฏิบัติการผลิตอาหาร เช่น การปลูกข้าว ปลูกพืชผัก และผลไม้ เลี้ยงปลา เลี้ยงเป็ด-ไก่เพื่อเก็บไข่ เป็นต้น
		เรียนรู้ประเภทของอาหารที่มีฤทธิ์ร้อน-เย็น โดยเฉพาะพืชผัก และผลไม้ที่มีอยู่ในบริเวณบ้าน เพื่อเลือกรับประทานอาหารได้ถูกกับสภาพร่างกาย และอาการเจ็บป่วย
		ฝึกดูอาการสภาพร่างกายตัวเองในเบื้องต้นได้ โดยสังเกตจากการขับถ่าย ชั่งปาก ฯลฯ
		ศึกษาสมุนไพรที่ช่วยรักษาอาการเจ็บป่วยขั้นพื้นฐาน
ระมัดระวังความปลอดภัย ของตนเองและผู้อื่นได้		ไม่ห้ามปรามการเล่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายบางอย่าง เช่น การปีนป่าย การเล่นกับสัตว์เลื้อย ฯลฯ แต่ให้อยู่ในสายตาของผู้ดูแลได้อย่างใกล้ชิด ขจัดสิ่งกีดขวาง หรือที่จะเป็นอันตรายต่อเด็กให้ห่างออกไป ส่งเสริมให้เด็กทดลองตามขีดความสามารถของตนเอง
เคลื่อนไหวร่างกายได้ อย่างคล่องแคล่ว		ทำกิจกรรมกลางแจ้งในบริเวณบ้านเป็นประจำทุกวัน
		ไปว่ายน้ำที่สระว่ายน้ำสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง
		เล่นเครื่องเล่นที่สนามเด็กเล่นสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง
ฝึกการใช้กล้ามเนื้อทั้งมัด เล็ก และมัดใหญ่ ให้ พัฒนาได้สมวัย และ ประสานสัมพันธ์กัน	กล้ามเนื้อมือและ แขน	ทำสวน
		ทำงานบ้าน และทำอาหาร
		ขีดเขียน วาดรูป ระบายสี
		ปั้นดิน ดินน้ำมัน แป้งโดว์ ดินญี่ปุ่น ฯลฯ
	กล้ามเนื้อขา	ทำงานประดิษฐ์ และงานหัตถกรรมต่างๆ
		กิจกรรมปีนป่าย
		ขี่จักรยาน
		ยาดิน (ทำบ้านดิน)
พัฒนาการประสาน สัมพันธ์ระหว่างมือกับตา	เดิน-วิ่งเท้าเปล่าบนพื้นดิน พื้นทราย	
	ใช้กรรไกร ใช้มีด	
	ร้อยลูกปัด ร้อยดอกไม้	
	เย็บผ้า	
		ถักไหมพรม

อารมณ์	มีความสุข ร่าเริง แจ่มใส	รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ได้พักผ่อน และออกกำลังกายตามเหมาะสม ทำให้ร่างกายแข็งแรง ไม่เจ็บป่วย ส่งผลทั้งต่อสุขภาพกายและสุขภาพใจที่ดี				
	รู้จักอารมณ์ และความรู้สึกของตนเอง สามารถแสดงออกได้เหมาะสมกับวัย และสถานการณ์	(เอกสารแนบ: วิชารู้จักตัวเอง)				
	มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ภูมิใจในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง	(เอกสารแนบ: ชมให้มีค่า ว่าให้สมควร)				
	มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	ให้อิสระในการเล่น ตัดสินใจเลือกทำกิจกรรม และสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ตามความพร้อมอย่างเต็มที่ กระตุ้นให้ริเริ่มในสิ่งที่ไม่กล้าลอง หรือไม่ให้ความสนใจมาก่อน ให้ได้ลงมือกระทำ เล่น เรียนรู้ แก้ปัญหา และค้นพบด้วยตนเอง				
จิตใจ	มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติกิจวัตรได้ด้วยตนเอง	ให้ทำกิจวัตรที่สามารถทำได้ด้วยตนเอง เช่น อาบน้ำ แปรงฟัน (พ่อกับแม่แปรงช่วย) เข้าห้องน้ำ ชำระล้าง แต่งตัว รับประทานอาหาร เติมน้ำดื่ม เก็บของเล่น เก็บหนังสือ				
	มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ทำ หรือได้รับมอบหมายจนสำเร็จ	เก็บของเข้าที่เมื่อใช้หรือเล่นเสร็จแล้ว ช่วยงานบ้านที่สามารถทำได้ เช่น ล้างจาน ทำอาหาร กวาดบ้าน ล้างห้องน้ำ ปลุกต้นไม้ ตัดหญ้า คลุมแปลงผัก ฯลฯ				
	มีความโอปอ้อมอารี รู้จักเห็นอกเห็นใจ แบ่งปัน และช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น	เลือกสิ่งของ ของเล่น หนังสือ ที่ไม่ใช่แล้ว หรือมีมากเกินไป แบ่งปันไปให้ผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ หรือจัดทำให้โดยเฉพาะในบางโอกาสที่มีผู้ต้องการและจำเป็นมาก เช่น เมื่อเกิดวิกฤตการณ์ต่างๆ มีผู้ประสบภัยหรือเครื่องกันหนาวสำหรับผู้ขาดแคลนในพื้นที่ที่หนาวจัด และเดินทางเข้าช่วยเหลือเมื่อสามารถทำได้ เป็นต้น				
	รู้จักประหยัด ถนอมรักษา และใช้สิ่งต่างๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด	ซ่อมแซมเสื้อผ้า รองเท้า ของใช้ที่เสียหายเพื่อให้ใช้ต่อได้ จัดแยกขยะ ของเหลือใช้ที่ยังอาจใช้ได้ มาทำความสะอาด และเก็บของไว้ นำกลับมาใช้ใหม่ หรือดัดแปลงใหม่				
	รักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ปลูกฝังให้รู้คุณค่าของทรัพยากรต่างๆ	ปลูกต้นไม้	เพาะพันธุ์ไม้ ทำปุ๋ยหมัก ทำน้ำหมักชีวภาพ		
			เก็บขยะ	แยกประเภทขยะ	จัดการขยะ	ขยะเศษอาหารทำปุ๋ยหมัก จัดเก็บขยะที่นำกลับมาใช้ได้
พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม	สร้างจิตสำนึกที่ดีต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม	พัฒนาความเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น และรู้จักการรอคอย				
		รู้จักกล่าวคำขอบคุณ ขอโทษ และรู้จักให้อภัย				
สังคม	มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้	เล่นกับสัตว์เลี้ยงเป็นประจำ ไปบ้านปู่-ย่าสัปดาห์ละ 3 วัน และไปเล่น				

	อื่น และสิ่งแวดล้อมรอบตัว	กับลูกพี่ลูกน้องวัยเดียวกันสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	
		พบปะกลุ่มครอบครัวบ้านเรียนตามโอกาส	
		ร่วมเรียนรู้แลกเปลี่ยนกับกลุ่มเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง	
		รับอาสาสมัคร และผู้เข้าอบรม มาร่วมเรียนรู้ที่บ้าน	
	สามารถริเริ่มสร้างสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น	เปิดโอกาสให้เด็กได้เข้าทำความรู้จักกับบุคคลที่พบเจอใหม่ด้วยตนเอง	
	สามารถเล่น หรือทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	เล่นอิสระกับเพื่อน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มต่างๆ ที่เข้าไปศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับอาสาสมัคร หรือผู้เข้าอบรม ที่มาร่วมเรียนรู้ที่บ้าน	
	รู้จักการเป็นทั้งผู้นำ และผู้ตาม	เรียนรู้ที่จะริเริ่ม และชักชวนให้ผู้อื่นเห็นด้วย หรือปฏิบัติตาม และเรียนรู้ที่จะรับฟังข้อเสนอ ความต้องการของผู้อื่น และเลือกปฏิบัติตาม ตามความเหมาะสม	
	เรียนรู้การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ	เรียนรู้ที่จะแก้ปัญหา ข้อขัดแย้ง ด้วยตนเอง เช่น เมื่อปัญหาขณะเล่นกับเพื่อน โดยผู้ใหญ่ไม่ต้องแทรกแซง	
ปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อยู่อาศัย	เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรม เช่น งานเทศกาล วันสำคัญต่างๆ		
สติปัญญา	เรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า	ทำความเข้าใจ และเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยการมอง ฟัง สัมผัส ชิมรส และดมกลิ่น	
	ฝึกกระบวนการคิดหาคำตอบ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง	<ul style="list-style-type: none"> • สอบถามปัญหา • บอกความรู้สึก/ความคิดของลูก • แล้วลูกทำอย่างไร • ถามให้คิดวิธีแก้ปัญหา/มีทางอื่นอีกหรือไม่ • ถ้ามีปัญหากับคนอื่นก็ให้ลองคิดว่าทำไมอีกฝ่ายถึงทำเช่นนั้น • ลองเสนอทางเลือกอื่นๆ เป็นแนวทางว่า จะมีวิธีจัดการที่ดีกว่านี้ได้ยังไงหากเกิดขึ้นอีก 	
	ฝึกทักษะการฟัง และการพูด ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย	อ่านหนังสือให้ฟังแล้วให้ตอบคำถามที่เกี่ยวข้อง เปิดโอกาส และรับฟังเรื่องราว ประสบการณ์ หรือเรื่องเล่าของเด็ก
		ภาษาอังกฤษ	สนทนาภาษาอังกฤษด้วย วันละอย่างน้อย 1 รอบ (ระยะเวลาแล้วแต่เรื่องราวที่พูดคุย)
			ให้ฟังเพลง หรือนิทานจากเทปเสียงเจ้าของภาษา
			อ่านหนังสือให้ฟังแล้วให้ตอบคำถามที่เกี่ยวข้อง
เรียนรู้จำนวน การเพิ่ม-ลดของจำนวน ที่มากขึ้นจาก 10	เรียนรู้ผ่านชีวิตประจำวัน และการเล่น เพื่อให้ได้มองเห็น และสัมผัสจำนวนได้จริง เช่น นับชิ้นสิ่งของ ตวงอาหาร คิดเงิน ฯลฯ		
มีความริเริ่มสร้างสรรค์ กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง	ปล่อยให้ได้ริเริ่มหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่บอก หรือสอนก่อน แต่ให้การแนะนำเพิ่มเติม ต่อยอดให้ในภายหลัง		

แนวทางการวัดและประเมินผล

- โดยผู้จัดการศึกษา

1. บันทึกการเจริญเติบโตของเด็กอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
2. ติดตามประเมินพัฒนาการทุกด้านของเด็ก โดยการสังเกต และบันทึกพัฒนาการตามช่วงอายุ
3. ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ครอบคลุม เช่น สังเกตพฤติกรรมของเด็กในกิจกรรมต่างๆ และกิจวัตรประจำวัน สัมภาษณ์ผู้ที่ทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก หรือจัดบททดสอบที่เหมาะสมกับบางกิจกรรม
4. เผื่อระวังปัญหาพัฒนาการที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ล่าช้า หรือความผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นกับเด็ก
5. นำผลที่ได้จากการประเมินพัฒนาการไปพิจารณาจัดกิจกรรมต่อไป เพื่อปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความถนัด ความสนใจ และความสามารถในการเรียนรู้ และปรับปรุงพัฒนาการที่ยังด้อยให้ได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสม

- โดยคณะกรรมการ

ทำการวัดและประเมินผลปีละ 1 ครั้ง

แบบประเมินพัฒนาการของเด็กวัย 4 ปี

(อาจมีการปรับเปลี่ยน เพิ่ม-ลด ตามกิจกรรมที่จัดจริง)

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคย
ก. ความตั้งใจ 1. ตั้งใจฟังนิทาน และทำกิจกรรมได้ 2. ตั้งใจฟังคำสั่งง่ายๆ และทำตามได้ 3. เล่นนิทานสั้นๆ ให้ผู้อื่นฟังได้ 4. มีช่วงความสนใจยาวขึ้น					
ข. การปรับตัวทางสังคม 1. สนทนากับเด็กอื่นๆ ได้ 2. สนทนากับผู้ใหญ่ได้ 3. เล่นกับเพื่อนๆ ได้ 4. มีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวัน 5. แลกเปลี่ยน และแบ่งปันของเล่นของใช้ 6. เก็บอุปกรณ์ และของเล่นของใช้หลังจากใช้แล้ว 7. ดูแลของใช้ส่วนตัว 8. เคารพในทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่น					
ค. การเคลื่อนไหว - การเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ 1. ยืนขาเดียวได้ 2. เดินบนแผ่นไม้ได้ 3. ปีนบันไดงูโดยสลัดขาได้					

<p>4. ปีนเครื่องเล่นยิมได้</p> <p>5. เขย่งก้าวกระโดดได้</p> <p>6. ชับรถ 3 ล้อได้</p> <p>7. ขว้าง จับ และกระดอนลูกบอลได้</p> <p>8. จัดไม้บล็อกทั้งทางตั้งและทางนอนได้</p> <p>9. สร้างสิ่งต่างๆ โดยใช้บล็อกได้</p> <p>10. ร่วมเล่นกลางแจ้งกับเพื่อน</p> <p>- การเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อเล็ก</p> <p>1. ปีนดินเหนียวได้</p> <p>2. ต่อภาพตัดต่อได้</p> <p>3. สร้างรูปทรงต่างๆ บนกระดานตะปูได้</p> <p>4. ตัดกระดาษ และประดิษฐ์ภาพได้</p> <p>5. มีส่วนร่วมในการเล่นด้วยนิ้วมือ</p> <p>6. รับประทานอาหารโดยใช้ช้อนส้อมเองได้</p> <p>7. จับแก้วน้ำด้วยมือข้างเดียว</p> <p>8. แขนวนเสื้อผ้าบนที่แขวนได้</p> <p>9. เข้าห้องน้ำได้เอง</p> <p>10. หัดติดกระดุม ติดซิป ผูกเชือกกรองเท้า</p>					
<p>ง. ความจำ และการเห็นความแตกต่าง</p> <p>1. ใช้ทักษะต่างๆ ในการแยกประเภทการเห็น การได้ยิน การชิมรส การสัมผัส การดมกลิ่น</p> <p>2. แยกความแตกต่างของขนาด และรูปร่างสิ่งของที่เห็นด้วยตา เช่น สิ่งของที่มีขนาดใหญ่-เล็ก ยาว-สั้น สีเหลี่ยม-วงกลม</p> <p>3. แยกสิ่งของโดยน้ำหนัก เช่น หนัก-เบา</p> <p>4. แยกสิ่งของโดยความสูงได้ เช่น สูง-เตี้ย</p> <p>5. บอกสีหลักได้ เช่น น้ำเงิน แดง เหลือง</p> <p>6. บอกความเหมือนไม่เหมือนได้</p> <p>7. บอกความสัมพันธ์ระหว่างเสียง ระยะทาง น้ำหนัก และเวลาได้</p>					
<p>จ. การเข้าใจสัญลักษณ์ และการเลียนแบบ</p> <p>1. จดจำความเหมือน และความแตกต่างในภาพได้</p> <p>2. แสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับบทบาทต่างๆ</p> <p>3. แสดงบทบาทอาชีพต่างๆ</p> <p>4. มีส่วนร่วมในการแสดงนิทานง่ายๆ</p> <p>5. ใช้หุ่นเชิดในการเล่นละครโดยคิดบทเอาเอง</p> <p>6. แยกระหว่างสิ่งเป็นจริง และไม่เป็นจริงได้</p> <p>7. วาดภาพเพื่อแสดงเหตุการณ์</p> <p>8. เล่าประสบการณ์</p> <p>9. วาดภาพของสิ่งที่จัดไว้ให้</p> <p>10. วาดภาพก่อนจัดลำดับสิ่งของ</p>					
<p>ฉ. การแสดงออกอย่างสร้างสรรค์</p>					

<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ตุ๊กตาแทนคนจริงๆ 2. ท่องบทหรือยกทรง และทำท่าประกอบ 3. ร้องเพลงตามลำพัง 4. ร้องเพลงกับกลุ่ม 5. ใช้เครื่องดนตรีหรือเครื่องประกอบจังหวะ 6. เล่นกับคำใหม่ๆ 7. ตรวจสอบผลงานของเด็กจากการเปรียบเทียบอธิบาย แนะนำ เพื่อให้เด็กปรับปรุงงาน 8. นับสิ่งของตามลำดับตัวเลขจนถึง 5 9. ใช้สิ่งของแทนจำนวน 1-10 10. รู้จักลักษณะของเงินตรา 11. เปรียบเทียบระยะทาง ยาว-สั้น สูง-ต่ำ กับ วัตถุต่างๆ เช่น ไม้ ฯลฯ 12. เปรียบเทียบขนาดต่างๆ กัน เช่น สูง-ต่ำ อ้วน-ผอม 13. เปรียบเทียบปริมาตรในภาชนะต่างๆ โดยการเปรียบเทียบจากการใช้สายตา 					
<p>ช. ภาษา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้คำแสดงตำแหน่งง่าย ๆ 2. ใช้คำแสดงอาการ 3. ใช้ประโยคที่สมบูรณ์ 4. ใช้คำสรรพนามแทนตัวเอง 5. ใช้ภาษาเพื่อจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ 6. ทำตามตารางประจำวัน 					

การรายงานการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผู้จัดการศึกษารายงานต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ปีละ 1 ครั้ง

4. อื่นๆ

การดำเนินงานตามหลักสูตร

- กำหนดรายการเนื้อหาประเด็นการเรียนรู้ย่อย
การกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ย่อย จะเป็นไปตามจังหวะเวลาตามแต่ขณะนั้นๆ ครอบคลุมมีความสนใจเรื่องอะไร มีกิจกรรมอะไร กำลังดำเนินการเรื่องใด ฯลฯ เมื่อเราสามารถนำพาให้ทุกอย่างเชื่อมโยงถึงกันได้ การเรียนรู้ในเรื่องเดียวกันก็สามารถเกี่ยวเนื่องถึงหลากหลายกลุ่มประสบการณ์ได้ จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดกิจกรรม หรือเนื้อหาปลีกย่อยที่ตายตัว
- การเก็บร่องรอยการเรียนรู้
จะจัดเก็บด้วยวิธีการที่หลากหลายตามแต่ความเหมาะสมกับการเรียนรู้ชิ้นๆ เช่น งานศิลปะ และงานประดิษฐ์ จะ

เก็บเป็นชิ้นงานสำเร็จ และ/หรือภาพถ่าย, การพูดคุย เล่าเรื่อง เล่านิทาน จะเก็บเป็นวิดีโอ และ/หรือข้อเขียนเล่าเรื่อง, พัฒนาการทางด้านร่างกาย ใช้การบันทึกในตาราง, การเขียน การทำแบบฝึกหัดเสริม ใช้การเก็บรวบรวมสมุด หรือหนังสืองานนั้นๆ เป็นต้น ซึ่งโดยปกติส่วนมาก ครอบครัวได้มีการเขียนบันทึก และเก็บภาพถ่ายกิจกรรมต่างๆ ไว้อย่างสม่ำเสมออยู่แล้ว จึงสะดวกในการที่จะรวบรวมออกมาในภายหลัง

- การสรุปผลการเรียนรู้ในกิจกรรมย่อย
สรุปผลท้ายบันทึกแต่ละกิจกรรม
- การสรุปผลการพัฒนา
เปรียบเทียบพัฒนาการของตัวเด็กเองว่าแต่ละช่วงมีการพัฒนาไปอย่างไร เหมาะสมตามวัยหรือไม่ ความสามารถและผลงานมีการเปลี่ยนแปลงในรายละเอียดอย่างไร เป็นต้น

บทบาทของพ่อแม่

พ่อแม่มีหน้าที่หลักในการให้ความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจ เพื่อก่อร่างสร้างพื้นฐานนิสัยที่ดีงาม เป็นผู้รับฟัง และสนับสนุนความสนใจของผู้เรียนให้ได้ดำเนินไปอย่างเหมาะสม ทั้งเป็นผู้เก็บร่องรอยการเรียนรู้ รวบรวม บันทึก และจัดทำผลงานการเรียนรู้ของผู้เรียน

พ่อแม่จะเป็นผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก ให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูล แหล่งเรียนรู้ ความรู้ใหม่ๆ ได้ตามต้องการ และจัดหา หรือจัดทำอุปกรณ์ในการเรียนรู้ที่จำเป็น เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ศึกษาสิ่งนั้นๆ อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยจะไม่บอกหรือสอนมากเกินไปจนความจำเป็น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทดลอง คิดค้น แก้ปัญหา และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง

บทบาทของผู้เรียน

เป็นผู้เสนอกิจกรรม หรือความต้องการในการเรียนรู้ ที่ไม่สามารถทำด้วยตนเองผู้เดียวได้ เพื่อให้ครอบครัวพิจารณาจัดการร่วมกัน รวมถึงนำเสนอผลงานของตนเองเมื่อมีผู้ซักถาม และถ่ายทอดความรู้ที่มีให้กับผู้อื่นต่อไปได้

การสนับสนุนของเขตพื้นที่

ช่วยสนับสนุน และสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับครอบครัวในการจัดทำแผนการศึกษา รายงานผลการศึกษา และเอกสารต่างๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และดูแลส่งเสริมให้ครอบครัวได้รับความช่วยเหลือทางด้านวิชาการตามความเหมาะสม รวมทั้งได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด

ที่ตั้งสถานที่ซึ่งใช้จัดการศึกษา

บ้านเลขที่ 265 หมู่ 5 ตำบล ทับปริก อำเภอ เมือง จังหวัด กระบี่

.....